

לטרף. מייד התנפלו עלינו כעשר רה נהגי-מוניות והציעו את שרר תיהם. זה צועק, זה סחב את דש הבגד ואחר מנסה לפתות בעברית עילגת.

והמחיר גם הוא דבר שניתן לחיי כוח. לבסוף, אחרי ויכוחים רבים, צעקות ומשיכות, נכנסנו לתוך הר מונית של צאלח. הוא, וחברו הטוב מוחמד, ליוו אותנו במשך היוםיים הבאים. סיכמנו עם צאלח שנשלם שתי לירות מצריות לש" עה, דבר שהתגלה כעבור זמן קצר ביותר כמשהו שהוא רק בטיס לוויכוח נוסף על המחיר.

אחרי ביקור מועזע במקום ש" היה פעם ימית, ועכשיו הוא גל אבנים אפורות וכתושות (העולם הזה 2377), המשכנו לכיוון אל-עריש.

מצפון לעיר, במרחק קילומטרים ספורים, ראינו מימין מחנה צבאי גדול. חיילים מצריים במדים שונים ומשונים הסתובבו בין הביתנים. פתאום הבחנו בכתובת מוורה: מירפאת צפון-סיני. הרגשה מוורה, אבל טובה. הגה, המקום חזר לבע- ליו המקוריים, ועם זאת ישנה אפשרות לבוא ולבקר.

הגנה אנחנו מתקרבים ליערות הדקלים המפורסמים של אל-עריש. מראה משגע ונדיר באיזור. ים כחול, חול צהבהב נקי נוצץ בש- מש של אביב, ויערות צפופים של דקלים. קילומטרים של יער משתי רעים קדימה. איזה יופי.

רפי ממיסעדת

"קיסון"

ה גענו לגחל אל-עריש, שרי בים מזהים אותו עם נחל מצ- ריים שבתנ"ך. קבוצת גערים שיי חקה כדורגל על החול הרך. הר ודאדי הולך אל הים ויוצר מיסטה ענק של חול זהוב, רך ונקי. ירדנו מהמונית והתחלנו להתקדם לכיוון חוף הים. שני חיילים מצרים עצי רו אותנו, וניסו להסביר לנו שאי סור להיכנס למים. הם סיפרו שצריך לבקש אישור מקצין חיל-

קאכוס האוניברסיטה

פוס חדיש ביותר של האוניברסיטה ששמה האוניברסיטה של תעלת במרכז העיר נמצאת בשלבי סיום בניית קמ'

הים, מכיוון שלפני יומיים נמצאה בים כמות גדולה של חשיש. המשכנו הלאה לכיוון העיר. בכ- ניסה קידם את פנינו שלט לבן גדול ועליו ציור דיוקנו של נשיא- השלום סאדאת. שמתילב שגם ב-

אל-עריש וגם לכל אורך הדרך, מופיעים שני שלטים גדולים בכל מיני מקומות, כאילו להזכיר. ה- אחד גדול ולבן, ועליו כתובת ענ- קית באותיות שחורות בערבית: "סיני - הראשונה באדמות הער-

בים שחורה בדרך השלום. השני, שלט קטן יותר וצהוב, עליו ציור של אישה מצרית על רקע מפת סיני הכתובת: "שיבת סיני". זה עושה הרגשה טובה לראות את ה- שלטים האלה ולדעת שעכשיו אתה

תייר באותם המקומות שפעם היית בהם כובש, והכל בסדר.

נכנסנו למיסעדה, הזמנו דגים ורצינו לשתות בירה. כעבור זמן קצר התברר לנו שזה פשוט בלתי- אפשרי. באל-עריש לא מוכרים שום אלכוהול, אלא ברשיון. ורשיון (המשך בעמוד 34)

משמאל: חייל מצרי יושב מתחת לתמונה של הנשיא מובארכ ועליה כתובת בערבית: למצריים יש גברים בזמן מצוקה. החיילים המצריים אסרו עלינו להיכנס למים בטענה שלפני יומיים נמצא במקום חשיש.

חוף אל-עריש נדיר ביופיו. לאורך קילומטרים רבים של חוף ישנו יער שלתמררגלותיהם חזל רך זהוב. בלתי-נגמר של עצי תמרים זקופים, כשלמרגלותיהם חזל רך זהוב.